

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de setembre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIERE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 05-06-2018 es va dictar Aute per l'Hble. Batlle, en el que decidia *"no admetre a tràmit el recurs de reposició presentat per la representació processal del Sr. P. T. M. en data 25 de maig del 2018"*.

II.- En data 26-06-2018 el Sr. P.T.M. va interposar recurs de queixa contra l'Aute de data 05-06-2018.

Per Providència de data 05-07-2018, aquesta Sala va sol·licitar al Batlle ponent de la causa que emetés un informe indicant els motius de l'inadmissió a tràmit del recurs d'apel·lació.

III.- En data 06-07-2018 l'Hble. Batlle va emetre informe en el qual argumentava el següent :

“ATÈS que és conformada jurisprudència que el recurs de reposició, admès en l'ordenament jurídic processal andorrà (Autes de 10-06-1999 i 10-2-2000), és l'únic que es pot interposar contra les providències; en efecte, s'ha d'entendre que el recurs de reposició constitueix un recurs ordinari que s'adreça al mateix òrgan judicial que ha dictat la resolució judicial per tal que decideixi si la manté o la reposa, i doncs, el recurs d'apel·lació s'ha de limitar a impugnar les Sentències i aquells Autes que impedeixen la continuació del procediment. Per tant, essent en el cas d'espècie la resolució impugnada un aute, el recurs viable seria el recurs d'apel·lació, motiu pel qual l'escrit de data 25 de maig del 2018 serà tractat com a tal;

ATÈS que seguint en el mateix ordre d'idees, i com ja s'ha avançat precedentment, la lectura dels articles 17 de l'Annex II del Decret de 4 de febrer de 1986 i de l'article 86 de la Llei Transitòria de procediments judicials, així com de la reiterada jurisprudència d'aquesta Sala que els ha desenvolupat, només els Autes que impossibilitin la continuació del procediment són susceptibles de ser recorreguts en apel·lació; categoria en la que no s'encabeix la resolució impugnada, i que conduirà al tribunal a no admetre a tràmit el recurs formulat;

Per altra part, cal indicar que com ha assenyalat reiteradament la Sala Civil, si es refusa la tramitació d'un recurs, com és el d'apel·lació, el que procedeix no és la interposició d'un recurs d'apel·lació, sinó que el remei processal davant la negativa a la tramitació d'un recurs és el recurs de queixa (ATSJC-078/13);”

Per tant els arguments que comportaren la no admissió a tràmit del recurs de reposició interposat són sintèticament els següents: 1.- Que la resolució controvertida és un Aute i no una providència, 2.- Que contra els Autes només es pot interposar recurs d'apel·lació, no de reposició, i tant sols en aquells supòsits en que s'impedeixi la continuació del procediment i 3.- Que la resolució impugnada no trava la prossecució del procediment.”

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que interposa recurs de queixa el fonamenta en què va formular recurs de reposició envers l'Aute de 25-04-2018 i per Aute de 5-06-2018 no es va admetre el recurs de reposició.

I és contra aquest darrer Aute que formula recurs de queixa, sustentat en dues raons.

La primera, que en el propi Aute s'afirma que si es refusa la tramitació d'un recurs, el que procedeix és la tramitació d'un recurs de queixa. I, la segona, que, segons la jurisprudència de la Sala, el recent Aute de 27-02-2018 admet el plantejament del recurs de queixa contra la negativa a l'admissió d'un recurs contra una sentència.

Quant als greuges contra l'Aute de 5-06-2018 no es situen en la improcedència del recurs d'apel·lació, ja que la recurrent en queixa està d'acord que contra un Aute que no impedeix la continuació del procés no s'hi pot interposar recurs d'apel·lació, com és el cas. En canvi, sí combat que no es pugui interposar recurs de reposició contra un Aute i no considera, a diferència de l'Aute de la Batllia, que aquest recurs s'hagi de limitar a les providències. A més, sosté que la resolució de 25-04-2018 encara que s'intituli Aute es podria haver qualificat com a providència, ja que té per objecte la pràctica d'una prova i, aleshores, el seu objecte és l'ordenació material del plet.

II.- L'informe emès pel Batlle, de data 6-07-2018, empra tres arguments diversos: la resolució dictada és un Aute, contra els autes solament hi cap recurs d'apel·lació i no de reposició i la resolució impugnada no impedeix la continuació del procediment.

No discuteix la part recurrent en queixa la impossibilitat d'interposar recurs d'apel·lació contra l'Aute de 25-04-2018, per quant no impossibilita la continuació del procediment.

El que qüestiona és que va interposar recurs de reposició contra aquesta (cfr. Folis 575 a 580), com resulta clarament del seu escrit, ja que va indicar la natura i el reconeixement del recurs de reposició a l'ordenament jurídic-processal andorrà i va sol·licitar al mateix òrgan judicial que reposés el seu Aute o, subsidiàriament, que limités l'abast de l'encàrrec pericial.

El recurs de reposició ha estat admès en l'ordenament jurídic-processal andorrà com un recurs ordinari, adreçat al mateix òrgan judicial que ha dictat la resolució judicial, per què decideixi si la manté o la reposa (Autes del TSJA de 10-06-1999, 10-02-2000 i 29-10-2013).

Així mateix, hem afirmat que contra les providències, com a resolucions judicials que ordenen materialment el procediment solament esdevé possible interposar recurs de reposició i no d'apel·lació i que s'ha d'estar no a la denominació de la resolució judicial sinó a la seva veritable natura als efectes de determinar quins recursos es poden interposar.

En canvi aquesta Sala mai ha limitat el recurs de reposició a les providències, sinó que res impedeix que contra els Autes no definitius la part, potestativament, pugui interposar abans que el recurs d'apel·lació el de reposició per tal d'intentar que el mateix òrgan judicial reposi l'Aute que va dictar. Per tant, el corol·lari que extreu el jutjador d'instància que contra els Autes solament es pot interposar recurs d'apel·lació i no de reposició és incorrecte.

IV.- Malgrat les anteriors consideracions que recolzen el criteri del recurrent, aquesta Sala no pot donar lloc al recurs de queixa per les raons que seguidament s'exposen.

El recurs de queixa es configura com un recurs devolutiu, ordinari i accessori d'un altre recurs devolutiu. És a dir, el control d'admissió dels recursos devolutius s'efectua pel tribunal que ha dictat la resolució i contra la denegació de l'admissió del recurs, es pot mitjançant la queixa, que l'òrgan judicial que haurà de resoldre el recurs si s'hagués admès, efectui un segon control d'admissibilitat (Aute de 10-02-2000 i 8-03-2002).

En el cas present, el recurs interposat és un recurs de reposició; és a dir, és no devolutiu i el seu coneixement correspon al mateix òrgan judicial que l'ha inadmet, de manera que no es pot interposar contra la seva inadmissió recurs de queixa, sense perjudici d'altres remeis extraordinaris per a denunciar l'eventual vulneració del dret a la jurisdicció, com és l'incident de nul·litat d'actuacions contemplat a l'article 18 bis de la LTPJ.

V.- Malgrat la desestimació del recurs, derivada de la seva indeguda admissió, les especials circumstàncies fàctiques descrites justifiquen la no imposició de les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs de queixa interposat per la representació processal del Sr. P. T. M. contra l'Aute, de data 5-06-2018. Sense efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-